گذر

۹۰ درصد ارز صادرات ایران در جیب ۴ درصد

• مدیرعامل صندوق ضمانت صادرات ایران با اشاره به وجود ۱۰ هزار صادرکننده رسمی در کشور گفت: ۹۰ درصد کل صادرات ایران به وسیله ۴۰۰ شرکت انجام می‌شود که سالانه صادراتی بیش از ۱۰ میلیون دلار دارند.به گزارش تسنیم، افروز بهرامی با اشاره به تعداد شرکت‌های صادرکننده رسمی در کشور اظهار کرد: در حال حاضر ۱۰ هزار صادرکننده رسمی در کشورمان ثبت شده اما نکته قابل توجه آنجاست که از میان این تعداد، فقط یک شرکت در ایران وجود دارد که سالانه صادراتی بیش از یک میلیارد دلار دارد. مدیرعامل صندوق ضمانت صادرات ایران ادامه داد: همچنین تعداد صادرکنندگانی که سالانه بیش از صد میلیون دلار صادرات دارند، ۸۰ شرکت است و ۴۰۰ شرکت در ایران وجود دارند که صادرات سالانه‌ای بیش از ۱۰ میلیون دلار دارند.وی خاطرنشان کرد: ۹۰ درصد صادرات کشور به وسیله صادرکنندگانی اتفاق می‌افتد که سالانه صادراتی معادل ۱۰ میلیون دلار و بیشتر دارند.

تشکیل جلسه شورای‌عالی اشتغال پس از ۱۰ ماه تعطیلی در هفته آینده

• شورای‌عالی اشتغال که از دی‌ماه سال گذشته تشکیل جلسه نداده، پس از ۱۰ ماه تعطیلی قرار است سه‌شنبه هفته آینده به ریاست معاون اول رئیس‌جمهور برای نهایی‌کردن برنامه اشتغال سال ۹۸ که دیگر رو به پایان است، جلسه برگزار کند.به گزارش تسنیم، شورای‌عالی اشتغال بناست سه‌شنبه هفته آینده (۲۱ آبان‌ماه) به ریاست معاون اول رئیس‌جمهور با دستور کار نهایی‌کردن برنامه اشتغال سال ۹۸، تحلیل برنامه‌های فعال بازار کار، آخرین وضعیت فعالیت کارگروه‌های اشتغال و آخرین گزارش از اجرای برنامه اشتغال روستایی برگزار شود.

خبر ویژه

مدیرعامل پارس‌خودرو خبر داد

مدل جدیدی از خودرو کوئیک به نام کوئیک آر (QUIK-R) در پارس‌خودرو تولید می‌شود

• مدیرعامل پارس‌خودرو گفت: مدل جدیدی از محصول جدید گروه خودروسازی سایپا در شرکت پارس‌خودرو تولید و تا پایان سال ۹۸ به بازار عرضه می‌شود.

به گزارش سایپانیوز، علی شیخ‌زاده اظهار کرد: با وجود اینکه محصول کوئیک به تازگی در گروه خودروسازی سایپا تولید و عرضه شده اما با توجه به بازخوردهای مناسبی که از مشتریان دریافت شده و همچنین تأکید تیم مدیریتی جدید سایپا بر افزایش رضایتمندی مشتریان، مدل جدیدی از این خودرو در شرکت پارس‌خودرو تولید خواهد شد.

شیخ‌زاده با بیان اینکه این مدل از محصول کوئیک، کوئیک آر (QUIK-R) نام‌گذاری شده است افزود: از آنجا که خودرو کوئیک به دلیل شرایط ظاهری مورد استقبال جوانان و بانوان قرار گرفته، در مدل جدید تغییراتی در رنگ‌های بیرونی و داخلی این خودرو ایجاد شده تا به جذابیت ظاهری آن افزوده شود.

وی ادامه داد: به دلیل نگاه سرمایه‌ای به خودرو در سالیان گذشته، «سفید» رنگ غالب در خودروهای کشور بوده اما گروه خودروسازی سایپا در ادامه روند جدید و تحول‌گرای خود تصمیم گرفته است تا محصول کوئیک را علاوه بر رنگ‌های معمول، با مدل‌های دورنگ در بدنه خارجی و تریم داخلی نیز تولید و عرضه کند.

مدیرعامل پارس‌خودرو گفت: البته به جز تغییر رنگ در بدنه بیرونی و تریم داخلی کوئیک آر (QUIK-R) نسبت به کوئیک (QUIK) برخی آپشن‌ها مانند رینگ آلومینیومی نیز به این خودرو اضافه شده تا به جذابیت ظاهری آن کمک کند.

بازدید سرزده معاون علمی و فناوری رئیس‌جمهور از علی‌بابا

• سورنا ستاری، معاون علمی و فناوری رئیس‌جمهور ایران روز گذشته از دفتر روز اول گروه علی‌بابا در کارخانه نوآوری بازدید کرد.

ستاری در این بازدید بر لزوم پوشش کامل ایده‌های استارت‌آپی در حوزه گردشگری توسط علی‌بابا تأکید کرد. نیما قاضی از بنیان‌گذاران علی‌بابا نیز درباره دستاوردها و فعالیت‌های علی‌بابا در حوزه سفر و گردشگری و همچنین پلتفرم Hello Persia توضیحاتی را ارائه داد. گفتنی است معاون علمی و فناوری رئیس‌جمهور، از بخش‌های فنی، بازاریابی و یکی از کسب‌وکارهای استارتاپی علی‌بابا با نام نابرو (پلتفرم محتوایی تجربه سفر) بازدید به عمل آورد.

وزیر بازرگانی دولت سوم و چهارم در گفت‌وگو با «شرق» ریشه شکل‌گیری فساد را تشریح کرد

فساد از یک‌جایی به بعد توجیه شد

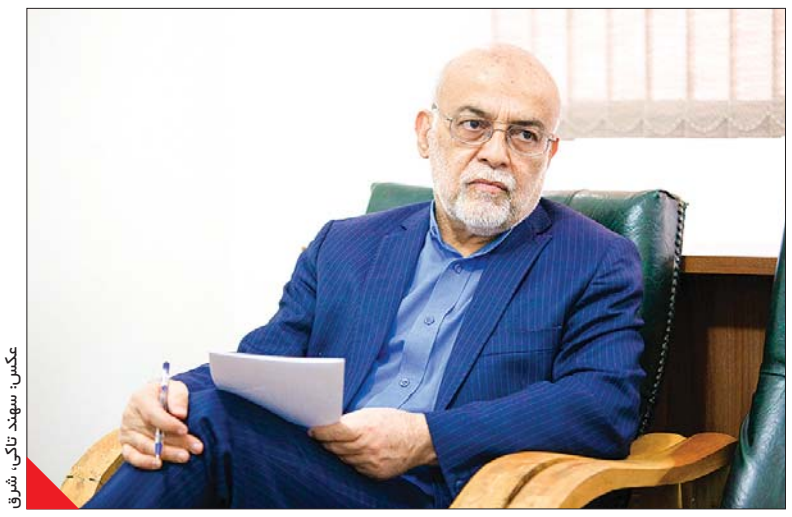

عکس: سهند تاکی، شرق

شرق: حسن عابدی‌جعفری در دوران سخت جنگ وظیفه تنظیم بازار را بر عهده داشت. چهره‌ای که در روزهای پیش از انقلاب به عنوان ملازم امام شناخته می‌شد بعدها پایش به بخش اقتصاد کشیده شد و تصدی وزارت بازرگانی را پذیرفت. سلامت اداری و مبارزه با فساد ساختاری اما انتخاب دائمی‌تر او بود و ترجیح داد پس از بازنشستگی از دانشگاه تهران بر این حوزه متمرکز شود. او در عین حال که به پرسش خبرنگار «شرق» درخصوص چگونگی تنظیم بازار جنگ‌زده کشور پاسخ می‌داد، گریزی هم به بازبینی روند رشد فساد پس از انقلاب زد. از نظر عابدی‌جعفری که آن روزها به عابدجعفری معروف بود؛ فساد از یک‌جایی به بعد توجیه شد. درست از زمانی که برای توسعه اقتصاد کشور گفتند پول چای دادن اشکالی ندارد. به گفته او؛ پیش از دهه ۷۰ اگر کسی می‌گفت در کشور فساد وجود دارد، با او به عنوان کسی که به نظام توهین می‌کرد، برخورد می‌شد. اما دهه ۷۰ آغاز تغییر نگرشی بود که عرض کردم. یعنی می‌خواستیم بعد از جنگ پروژه‌های بزرگ اجرا کنیم و اشکالی هم نداشت که مدیری کاری انجام دهد که کمک می‌کند این پروژه انجام شود و مثلا جایی خوش‌خدمتی کند و پول چای بدهد؛ بنابراین این کار توجیه تلقی شد.

↙ در سال‌های گذشته با حجم زیادی از فساد به اشکال مختلف و بازداشت‌هایی متفاوت روبه‌رو بوده‌ایم. مثلا پرونده‌های دکل نفتی، فروش نفت، سکه یا اخیرا سیاست‌گذاران پولی و بانکی در ردیف پرونده‌های فساد آورده شده‌اند. آیا همه این موارد مصادیق فساد است؟

فساد تعریف پذیرفته‌شده بین‌المللی دارد و وجوهات گوناگونی از آن بیان شده است. تعریف فساد که موردنظر دست‌اندرکاران و اندیشمندان حوزه مبارزه با فساد است، این‌طور می‌گوید که اگر قدرتی را به امانت یا ودیعه در اختیار کسی قرار دادید، اعم از بخش دولتی یا خصوصی و آن فرد به جای اینکه از آن قدرت در مسیر منافع عامه که گفته شده چطور هزینه شود، به نفع شخصی خودش استفاده کند، ثروت و قدرت به معنای سیاسی را دربر می‌گیرد و فساد واقع شده است. تقریبا همگی اتفاق نظر دارند که فساد از جایی برمی‌خیزد که شما قدرتی را نزد کسی ودیعه گذاشته‌اید و او قرار است آن را در مسیر مشخصی به نفع عامه مردم (شامل همه مردم کشور یا بخش‌های مشخص) استفاده کند اما از این قدرت به نفع شخصی خودش بهره می‌گیرد. این می‌تواند در شرکت گوشت باشد یا معامله‌کننده سکه که فرصتی برایش فراهم شده که به جای خدمت به عموم مردم، سوءاستفاده کند. بنابراین یک شاخص فساد این است که نفع شخصی به نفع عمومی ترجیح داده شود. دوم اینکه در این رابطه قانون و مقرراتی زیر پا گذاشته شود؛ یعنی تخلف از قانون صورت گیرد. سوم اینکه معمولا در شروع بحث فساد پوشیده‌عمل‌کردن هم جزء شرایط فساد است. اگر این سه ویژگی را کنار هم بگذارید، می‌توانید بگویید عملی مفسدانه است یا خیر. هر فسادی در نهایت مابازای مالی ملموس یا غیرملموسی دارد. ارائه خدمتی صورت می‌گیرد، وعده‌ای برای انجام کار داده می‌شود و وجهی ردوبدل می‌شود که نفع طرفین فساد را دربر دارد و حتما متفاوت و متمایز است با نفع عامه مردم که از اول قرار بوده در آن مسیر حرکت کند.

↙ به نظر می‌آید وجه غالب پرونده‌های فساد اشاره‌شده تعارض منافع است. اینکه وقتی ما در مجموعه‌ای کار می‌کنیم، اطلاعات زیادی در دسترسمان است که می‌توانیم از آن سوءاستفاده کنیم و در عین حال که سمت دولتی داریم، شرکت خصوصی تأسیس کنیم. در این رابطه هرچند لایحه‌ای به مجلس رفت اما متوقف شد.

وقتی از فساد با هر مصداقی صحبت می‌کنیم، بستر وقوع فساد، تعارض منافع است. منفعت شخصی و عمومی وقتی کنار هم قرار بگیرند، انتخاب فرد منفعت شخصی است نه منفعت عمومی تعریف‌شده از قبل. اینجا تعارض منافع بستر وقوع فساد است. اگر بخواهید فساد را از بین ببرید، در استراتژی‌ای که بخواهید بسترهای فساد را فاش کنید، حتما باید رویکردتان حذف‌کردن مواضع تعارض منافع باشد یعنی از قبل اینها را بشناسید و برایش سازوکار بچینید که نفع شخصی بر نفع عمومی غلبه نکند. این مفهوم در فرهنگ ما خیلی شناخته‌شده و قدیمی است. مثالی هست که با آن آشنا هستیم؛ عده‌ای به خدمت بزرگی رسیدند و گفتند چاه آبی داریم که حیوان مردار در آن افتاده است، از این آب استفاده کنیم یا نه؟ آن شخص نتوانست فتوا بدهد. صبح متوجه شد خودش در منزلش چاه آبی دارد و این چاه آب اجازه نمی‌دهد درست فتوا بدهد. اول دستور داد چاه آب را پر کردند و بعد توضیح داد حکم افتادن مردار در چاه آب چیست. بنابراین همه ما مادامی که چاه آب خودمان را کور نکرده‌ایم، بدون استثنا مشمول تعارض منافع هستیم. در کشور ۸۰میلیونی ما کسی را نمی‌بینید که دچار تعارض منافع نباشد. به این معنی که نفع شخصی من با نفع عمومی تصادم می‌کند. من به عنوان تصمیم‌گیرنده باید تصمیم بگیرم کدام را پیدا کنم.

↙ این امر در دولت مصداق‌های گوناگونی پیدا کرده؛ مثلا فردی که مسئول تنظیم بازار ویژه‌ای است، خودش شرکت همان کالا را دارد؛ یا کسی که قرار است برای بازار تصمیم‌گیری کند و برای واردات و صادرات حکم صادر کند، خودش واردکننده می‌شود.

این مصداق واقعی تعارض منافع است.

↙ از این دست موارد زیاد است. چند روز قبل حکمی آمده که یک شرکت دولتی که خودش واردکننده نهادهای دامی است، ناظر بر واردات این محصول شده است. این مصداق عینی تعارض منافع است. در زمان شما که در این حوزه مدیریت داشتید، چنین مواردی دیده می‌شد؟

به‌هیچ‌وجه. استراتژی ما در مبارزه با فساد به‌هیچ‌وجه درست نبوده است؛ به این اعتبار که شما می‌خواهید در مرحله پیشگیری فساد را متوقف کنید یا در مرحله اجرا و نظارت و پایش متوقف کنید یا اجازه دهید اتفاق بیفتد و مثل آتش‌نشانی، آتشی را که روشن شده، خاموش کنید. آنچه شما درباره تعارض منافع می‌فرمایید، به این معنی است که استراتژی شما پیشگیری است؛ یعنی قبل از اینکه این منافع با هم تضاد پیدا کنند و قانونمندی خاصی برای‌شان حاکم نباشد، جلوی این اتفاق را می‌گیرد. پیشگیری هم موارد گوناگونی دارد که یکی از زیربنایی‌ترین مواردش بحث مربوط به حذف محل‌های تعارض منافع یا مدیریت مواضع تعارض منافع است. فرض کنید پسر من می‌خواهد در کنکور شرکت کند و من و شما هم درباره کنکور تصمیم می‌گیریم؛ پس از ابتدا معلوم است من بالقوه آمادگی غلتیدن به وادی فساد را در این تصمیم‌گیری دارم. در دنیا چاره‌ای اندیشیده‌اند و گفته‌اند فرد ذی‌نفع در جلسه تصمیم‌گیری نباشد؛ بنابراین افراد دیگری که تصمیم اتخاذ می‌کنند، در این تصمیم ذی‌نفع نیستند. راه دوم این است که من از قبل کتبا به مدیر بالاتر بگویم چه شرایطی دارم و او تشخیص دهد می‌توانم در این جلسه ورود بگیرم یا نه. اگر بگوید نه که مورد اول است و اگر هم بگوید بله، مراقبت از اینکه نفع شخصی من تأثیری در این تصمیم نگذارد، کاملا رعایت شده است. مثال دیگر؛ بنده ۳۰ سال خدمت کرده و بازنشسته شده‌ام و می‌خواهم کاری انجام دهم که درآمد اضافه بر حقوق بازنشستگی داشته باشم. این طبیعت زندگی اقتصادی آدم‌هاست. کشورهای دیگر گفته‌اند اگر پس از ۳۰ سال فردی در همان حرفه بخواهد فعالیت داشته باشد تا سه سال مجوزی نخواهد داشت؛ چراکه اطلاعات موجود ۳۰ سال خدمتش را در بخش خصوصی به خدمت می‌گیرد و تصمیم‌گیرندگان جانشین خودش را درگیر خواهد کرد. از این مثال با عنوان «درهای گردان» نام می‌برند؛ یعنی از درِ دولتی خارج شده و از درِ خصوصی وارد می‌شود. اطلاعاتی که در اختیار یک فرد دولتی یا خصوصی برای منافع عامه قرار گرفته و اگر او در آن موقعیت نباشد، چنین اطلاعاتی نخواهد داشت، اجازه نمی‌دهند این اطلاعات در غیر موضع خودش استفاده شود؛ چون به تجربه دیده‌اند این اتفاقات می‌افتد.

↙ دلیل بروز یکباره این حجم از فساد در قالب‌های مختلف چیست؟

به نگرش شما درباره فساد برمی‌گردد. در همه دنیا هم همین است. گاهی معتقد هستید که فساد یک ذره‌اش هم زیاد است. این را می‌گویند درجه تحمل‌پذیری فساد؛ یعنی شما محلی از اعراب برای فساد قائل نیستید و حساسیت‌تان به فساد فوق‌العاده بالاست و اجازه نمی‌دهید کمترینش اتفاق بیفتد. در آن زمان تحمل فساد شما صفر بود؛ یعنی کم فساد هم خیلی زیاد بود؛ اما بعد از جنگ، فکرمان این بود که می‌خواهیم کارهای بزرگ انجام دهیم و ممکن است کمی فساد هم اتفاق بیفتد. اگر آن هدف خیلی بزرگ است، این فساد به‌عنوان وسیله انجام کار خیلی مهم نیست؛ مثلا یک کامیون تخم‌مرغ قرار است جابه‌جا شود. اینکه یک شانه تخم‌مرغ این وسط مشکل پیدا کند، توجیه تلقی شد و ازحساسیت‌ها کاسته شد؛ بنابراین زاویه باز شد؛ یعنی اینکه شما می‌توانید کار بزرگ انجام دهید؛ اما کنار آن اندکی از فساد هم اتفاق بیفتد. این اندکی از فساد مهم نبود؛ بلکه مهم این بود که بینش شما به کلی تغییر کرد و آستانه تحمل‌پذیری فساد کاسته شد. حالا دیگر فساد را می‌پذیرید و وقتی پذیرفتید، فساد حتی اگر اندک اتفاق بیفتد؛ مثل گلوله برفی است که به پایین کوه می‌رسد و باید بهمن تحویل بگیرید. کسی که مجوز اولیه را می‌دهد که این زاویه باز شود، باید بداند که برای بهمن دعوت‌نامه فرستاده است. اگر این را نداند یا بداند، فرق نمی‌کند و بهمن اتفاق خواهد افتاد.

↙ در زمان جنگ برنامه خاصی برای مبارزه با فساد داشتید؟

تا قبل از سال ۱۳۸۰، در کشور ما بحث مربوط به فساد بحث قابل طرحی نبود؛ به‌ویژه در دهه ۷۰ اگر کسی می‌گفت در کشور فساد وجود دارد، با او به‌عنوان کسی که به نظام توهین می‌کرد، برخورد می‌شد.

↙ خط قرمز بود؟

بله کسی حق نداشت این را بگوید. الان می‌گویند تشویش اذهان عمومی، آن زمان می‌گفتند وهن نظام، یعنی شما به نظام مقدس جمهوری اسلامی، وصله فساد را می‌چسبانید و این توهین آشکار است.

↙ پس می‌شود این‌طور برداشت کرد که آن زمان هم فساد بوده ولی به خاطر این خط قرمز گفته نمی‌شد.

بله به دهه‌های ۶۰ و ۷۰ تفکیک کردم. دهه ۷۰ یعنی سال ۶۸ بعد از جنگ آغاز تغییر نگرشی بود که عرض کردم. یعنی می‌خواستیم بعد از جنگ پروژه‌های بزرگ اجرا کنیم و اشکالی هم نداشت که مدیری کاری انجام دهد که کمک کند این پروژه انجام شود و مثلا جایی خوش‌خدمتی کند و پول چای بدهد؛ این کار توجیه تلقی شد. در دهه ۶۰ این کارها اصلا توجیه نبود. تفاوت نگرش دهه‌های ۶۰ و ۷۰ این بود که در دهه ۶۰ یک ذره فساد هم قابل پذیرش نبود و این بین همه عمومی بود. مثلا کسی را برای مأموریتی در شهری می‌فرستند، آنجا که پیاده می‌شد، هوس می‌کرد سوار ماشینی شود که نباید شود، اشکالی که نداشت. اگر این خبر به مرکز می‌رسید (که می‌رسید) و معلوم می‌شد ماشین نابجا سوار شده، از همان‌جا عزلش می‌کردند. تکلیف کاملا روشن بود. در چارچوب خطوط تعریف‌شده باید حرکت می‌کردند و اجباری نبود. بنابراین مدیریتی که آن دوره در همه وزارتخانه‌ها در همه موارد صورت می‌گرفت، به اندکی از فساد هم رضایت نمی‌دادند. اگر بخواهیم بگوییم چرا آن زمان این‌طور بود، می‌گوییم سیاست‌های دهه ۶۰ پیشگیرانه فساد بود و مجالی برای بروز فساد فراهم نمی‌کرد و اگر موردی به صورت پراکنده رخ می‌داد، بلافاصله با آن برخورد می‌شد چون قرار نبود اتفاق بیفتد. به عبارت ساده‌تر، فساد را در نطفه خفه می‌کردند و اجازه نمی‌دادند شکل بگیرد. دهه ۷۰ در حین اینکه ذیل یک چارچوب که عرض کردم (وهن نظام است) می‌گنجد ولی دهه ۷۰ توجیه شد به نام اینکه اگر می‌خواهید کار بزرگ انجام دهید، کمی فساد اشکالی ندارد. در دنیا هم قبل از اینکه بحث‌های مبارزه با فساد به این صورت که الان گسترده است مطرح شود، می‌گفتند چرخ‌های بوروکراسی است که معمولا زنگ‌زده است و نیازمند روغن‌کاری است، حالا کاری که شما انجام می‌دهید در واقع چرخ‌های زنگ‌زده کند را روغن‌کاری می‌کنید و اینکه پول چای بدهید که کارتان سریع‌تر انجام شود اشکالی ندارد. در دنیا هم این اتفاق افتاد؛ از زمانی که نسبت به این نگرش انتقادهای تندی مطرح شد و اینکه اگر فساد اتفاق بیفتد، نمی‌توانید جلوگیری کنید. اتفاق افتادنش دست شماست اما انتهایش نه. بنابراین استراتژی‌های مبارزه با فساد یکی یکی مطرح شدند. آنجا هم این تغییر نگرش رخ داد. الان هم اگر بخواهیم بحث مبارزه با فساد را به طور جدی شروع کنیم، باید نگاهمان را نسبت به فساد عوض کنیم. الان توجیه‌های مختلف هست، مثلا می‌گویند همه انجام می‌دهند و فساد ما در برابر آنها چیزی نیست. یا اینکه من نمی‌خواهم حق دیگری را بگیرم، می‌خواهم حق خودم را احیا کنم و دادن پول برای این کار اشکالی ندارد. یعنی نگرش ما این نیست که فساد حتی اندکش هم زیاد است. اگر این نگرش اتفاق افتاد آن زمان شروع به مبارزه با فساد کرده‌ایم. در همان دهه مواردی بود مثل فاضل خداداد و مرتضی رفیق‌دوست. این مقدمات ما را به جایی برد که اولا باور کنیم و دوم اینکه اعلان کنیم که می‌شود در جمهوری اسلامی هم فساد اتفاق بیفتد. بعد هم در سال ۸۰ رهبری فرمان ۸ ماده‌ای را صادر کرده و برای سه قوه شرح وظیفه تعریف کردند که با فساد مبارزه کنند. قبل از آن گفتنش غیرمجاز بود ولی وقتی رهبری به میدان آمدند عملا از فاز فساد، وهن نظام به فاز مبارزه با فساد حتما واجب است منتقل شدیم. بنابراین ۲۰ساله اول انقلاب را با تمایزی که قائل شدم بحث مبارزه با فساد به این معنی آشکار نداشتیم. مبارزه با فساد را ما از سال ۱۳۸۰ عملا شروع شده و تا امسال که ۹۸ هستیم، ۱۸ سال سابقه مبارزه با فساد داریم.

↙ رویکرد بیشتر مبارزه با فاسد بوده تا فساد.

در بحث مبارزه با فساد دو رویکرد اساسی داریم. یکی اینکه فرض می‌کند فقط انسان‌ها هستند که باعث بروز فساد هستند. رویکرد دوم این است که اگر سیستم را در نظر نگیرید، انسان سالم را هم فاسد می‌کند. در مجموع راهی که طی کردیم، استراتژی‌هایی انتخاب کردیم که صحبت شما را تأیید می‌کند. زمان انقلاب گفتیم ادارات و انقلاب ما نیاز به پاک‌سازی دارد. به این معنی بود که عناصر فاسدی در ادارات هستند که باید آنها را پالایش کنیم که کردیم. بعد از مدتی دیدیم در داخل همان کسانی که بعد از پالایش‌شدن باقی ماندند، هنوز اتفاقاتی می‌افتد. گفتیم لابد اینها آشنایی و آگاهی ندارند و استراتژی بازسازی نیروی انسانی را برگزار کردیم که اینها را آموزش دهیم و توجیه کنیم که این کار خوب نیست. بعد گفتیم اگر بخواهیم مجموعه را سالم نگه داریم، از کجا معلوم کسانی که وارد می‌شوند، فساد نکنند.

ادامه در صفحه ۱۵

خبر

تخم‌مرغ رسما ۱۵ درصد گران شد

• در حالی نرخ مصوب تخم‌مرغ با ۱۵ درصد افزایش کیلویی هشت‌هزارو ۹۰۰ تومان و شانه‌ای ۱۵هزارو ۹۰۰ تعیین شد که هر شانه تخم‌مرغ در بازار تهران تا ۱۹ هزار تومان هم به فروش می‌رسد.به گزارش تسنیم، قیمت مصوب هر کیلوگرم تخم‌مرغ در سامانه اطلاع‌رسانی قیمت کالا و خدمات سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان هشت‌هزارو ۹۰۰ تومان اعلام شده و نرخ هر شانه ۳۰عددی تخم‌مرغ بسته‌بندی یک کیلو و ۷۰۰گرمی ۱۵هزارو ۹۰۰ تومان تعیین شده است، این در حالی است که این محصول در تهران حدود ۱۶.۵ تا ۱۹ هزار تومان به فروش می‌رسد. قیمت هر شانه تخم‌مرغ غیربسته‌بندی ۳۰عددی در میادین میوه و تره‌بار شهردرای تهران ۱۵هزارو ۹۰۰ تومان است اما این محصول در بیشتر میادین میوه تهران عرضه نمی‌شود و آنچه برای خرید وجود دارد، در اوزان، تعداد و قیمت‌های دیگری است.تنها نوع بسته‌بندی تخم‌مرغ که در یکی از میادین میوه برای عرضه وجود دارد، ۹ عددی و با قیمت شش هزار تومان است، اما قیمت هر شانه تخم‌مرغ ۳۰عددی در خیابان فرحزادی تهران ۱۹ هزار تومان و در جوادیه تهران ۱۸ هزار تومان است.

اسامی واردکنندگان تجهیزات پزشکی با ارز دولتی اعلام نشد

• رئیس اتحادیه تهیه و توزیع‌کنندگان تجهیزات پزشکی با گلایه از بانک مرکزی گفت: ما بارها از دوستان بانک مرکزی درخواست کرده‌ایم فهرست افرادی را که در صنف ما ارز دولتی دریافت کرده‌اند اعلام کنند ولی تاکنون چنین اتفاقی نیفتاده است.قاسم نوده‌فراهانی در گفت‌وگو با تسنیم، با اشاره به اعمال محدودیت‌هایی برای تخصیص ارز دولتی اظهار کرد: علی‌رغم آنکه بخشی از تجهیزات پزشکی مورد نیاز کشور از خارج باید تأمین شود و البته ارز دولتی نیز به آن اختصاص داده نمی‌شود و واردات این اقلام با ارز نیمایی صورت می‌گیرد، ولی خوشبختانه کمبود خاصی در تأمین نیازهای جامعه برای تجهیزات پزشکی وجود ندارد. رئیس اتحادیه تهیه و توزیع‌کنندگان تجهیزات پزشکی درباره ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی داده‌شده به برخی واردکنندگان تجهیزات پزشکی و توزیع این تجهیزات با قیمت آزاد در بازار گفت: این درست است که تعدادی از همکاران ما ارز چهارهزارو ۲۰۰تومانی دریافت کردند بنابراین این افراد باید بر اساس ضوابط و مقررات، پاسخ‌گوی ارز دولتی که دریافت کرده‌اند، باشند.وی ادامه داد: متأسفانه علی‌رغم آنکه ما به عنوان اتحادیه مربوطه، بارها از دوستان بانک مرکزی درخواست کرده‌ایم فهرست افرادی را که در صنف ما ارز دولتی دریافت گرفته‌اند اعلام کنند ولی تاکنون چنین اتفاقی نیفتاده است.فراهانی خاطرنشان کرد: در صورت اعلام فهرست دریافت‌کنندگان ارز دولتی برای واردات تجهیزات پزشکی، ما می‌توانیم نسبت به قیمت عرضه تجهیزات وارد شده با ارز دولتی به بازار کنترل داشته باشیم ولی این کنترل تا زمانی که فهرست مذکور به دست ما نرسد، امکان‌پذیر نیست.

شرکت ملی نفت ایران
شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص)

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه‌گران
مناقصه شماره م.ع.پ/۹۸/۰۱۰

شماره مجوز ۱۳۹۸.۴۷۵۰
نوبت دوم

شرکت پایانه های نفتی ایران (سهامی خاص) در نظر دارد انجام خدمات موضوع مناقصه را با در نظر گرفتن شرایط کلی ذیل و از طریق فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید:
الف) نوع فراخوان : مناقصه عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران /دو مرحله ای
ب) نام و نشانی مناقصه گزار: تهران - خیابان پاسداران بالاتر از برج سفید -خیابان شهید حجت سوری(نیستان هفتم) پلاک ۱۱- شرکت پایانه های نفتی ایران سهامی خاص
ج) موضوع مناقصه : استفاده از خدمات دو فروند یدک کش عملیاتی آتشخوار از نوع ASD (با مشخصات فنی مندرج در فرم معیارهای ارزیابی فنی)به صورت ۲۴ساعته (شبانه روزی) جهت انجام عملیات مندرج در شرح پیمان در جزیره خارگ، بندر ماهشهر، عسلویه و سایر بنادر خلیج فارس و دریای عمان و دریای آزاد.
د) نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ارایه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۱۶.۵۹۲.۴۸۷.۹۷۴ ریال و یا ۱۳۷.۲۷۹ یورو حسب آیین نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹هـ مورخ ۹۴/۹/۲۲ هیئت محترم وزیران و همچنین تضمین انجام تعهدات در صورت برنده شدن به میزان ده درصد نرخ پیشنهادی برنده مناقصه، ضمنا تضمین های صادره می بایست مطابق فرمت های نمونه پیوست آیین نامه مذکور ارایه گردد، لذا این شرکت از پذیرش تضامینی که فاقد شرایط فوق باشد ، معذور بوده و هیچ گونه مسئولیت و تعهدی در این خصوص، نخواهد داشت. در صورت عدم امکان ارایه تضمین انجام تعهدات ارزی، مناقصه گر برنده می تواند براساس فرمول ذیل نسبت به تهیه و ارایه ضمانت نامه بانکی ریالی اقدام نماید:
A=BXCx10%
A= مبلغ ضمانت نامه ریالی معادل بخش ارزی قرارداد
B= نرخ تسعیر ارز بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران (سامانه نیما) در روز گشایش پاکات مالی
C= مبلغ ارزی قرارداد
بدیهی است بر اساس تبصره ماده ۹ آیین نامه تضمین معاملات دولتی (موضوع تصویب نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹هـ مورخ ۹۴/۹/۲۲ هیئت محترم وزیران)مناقصه گر برنده مکلف و متعهد است مبلغ ضمانتنامه فوق در هر دوره دوازده ماهه که نرخ تسعیر ارز بیش از ده درصد افزایش داشته را به روز نموده و کسری آن را از بانک ویا مراجع مورد تایید کارفرما دریافت و تحویل کارفرما نماید.
ه) محل، مدت زمان اجرای خدمات و برآورد کارفرما: محل اجرای خدمات جزیره خارگ، بندر ماهشهر، عسلویه ،سایر بنادر خلیج فارس و دریای عمان ، آبهای آزاد و سایر ترمینال های سیار و ثابت در حوزه خلیج فارس بوده و مدت انجام خدمات دو سال شمسی و برآورد تخمینی کارفرما ۶.۶۷۲.۲۰۰ یورو (شش میلیون و ششصد و هفتاد و دو هزار و دویست یورو)می باشد.
و)نوع گواهی تایید صلاحیت پیمانکار: ارایه یکی از مجوزهای ذیل ضروری می باشد:
۱- نمایندگی کشتیرانی
۲- راهبری ،تعمیر و نگهداری شناورها
۳- راهبری و نگهداری شناورها
۴- خدمات کشتی به کشتی
۵- خدمات راهنمایی کشتی ها
۶- تامین پرسنل و تجهیزات صادره از سازمان بنادر و دریانوردی
۷- کارایابی تخصصی دریایی صادره از وزارت تعاون ، کار و رفاه اجتماعی و تامین تجهیزات از سازمان بنادر و دریانوردی
ز)ارائه صورت های مالی حسابرسی شده
ح) مدت اعتبار پیشنهاد: مدت اعتبار پیشنهاد از تاریخ ارائه پیشنهاد مالی به مدت سه ماه شمسی که این مدت قابل تمدید تا سی روز دیگر می باشد.
ط) زمان، مهلت و نشانی دریافت اسناد ارزیابی کیفی:
۱- مهر و امضا ذیل تمام اسناد مناقصه توسط صاحبان مجاز مناقصه گران الزامی بوده و در صورت عدم رعایت موضوع، کارفرما از قرائت نرخ پیشنهادی ایشان خودداری به عمل خواهد آورد و در این صورت آن مناقصه گر حق هرگونه ادعا و اعتراضی را از خود سلب و ساقط می نمایند.
۲ - در صورتی که هر یک از مناقصه گران تمایل به استفاده از مهر امضا داشته باشند می بایست موضوع استفاده از مهر امضا و در حکم اصل بودن آن را توسط صاحبان مجاز امضای خود طی نامه رسمی اعلام نموده و نامه را همراه با سایر اسناد در پاکت ب ارایه نمایند.
۳ - کلیه مناقصه گران واجد شرایط می توانند از تاریخ انتشار آگهی نوبت دوم به مدت ۱۴ روز به سایت اینترنتی شرکت پایانه های نفتی ایران به آدرس www.iotco.ir (قسمت امور پیمانها) مراجعه و نسبت به دریافت معیارهای ارزیابی کیفی مناقصه گران اقدام نموده و ضمن تکمیل، مهر و امضای آن ها و الصاق مستندات مربوطه و سایر اسناد ، مدارک و گواهینامه های ذکر شده در آگهی و سایت پیش گفته ،نسبت به تحویل مدارک مذکور به کمیته فنی بازرگانی اقدام نمایند.بدیهی است کلیه مناقصه گران، باید مدارک تکمیل شده ارزیابی کیفی را حداکثر تا ساعت ۱۶ آخرین روز انقضای ۱۴ روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم به کمیته فنی بازرگانی مناقصه گران تحویل دهند.همچنین مناقصه گران می توانند جهت رویت آگهی به سایت های http://iets.mporg.ir و www.shana.ir و www.iotco.ir مراجعه نمایند.
۴ - جهت تحویل مدارک (ارائه فرمهای تکمیل شده ارزیابی و مدارک مورد نیاز در این فراخوان به صورت شش فایل PDF شده بر روی دو CD به صورت یکسان) به تهران ،خیابان پاسداران بالاتر از برج سفید -خیابان شهید حجت سوری(نیستان هفتم) پلاک ۱۱- شرکت پایانه های نفتی ایران(سهامی خاص) طبقه اول کمیته فنی و بازرگانی تلفن ۲۲۵۹۰۰۲۶-۰۲۱ مراجعه نمایند. بدیهی است به مدارک ناقص و مدارکی که به صورت فایل PDF ارائه نمی گردد ترتیب اثر داده نخواهد شد. کارفرما در رد و یا قبول مدارک مناقصه گران در تمام مراحل اختیار تام خواهد داشت.
روابط عمومی